

Nr. 30
van het arrest

Nr. 2007/93
van het repertorium

Nr. 669 P 2000
van het parket-generaal

urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen :

1.
arbeider
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

2.
bediende
geboren te op
wonende te
Belgische

beklaagde

3.
verpleger
geboren te oo
wonende te
Belg

beklaagde

beklaarden sub 2 en 3 vertegenwoordigd door Mr.
 loco Mr. beiden advocaat bij de
balie van

Beklaagd van:

te

De eerste, tweede en derde:

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd worden (art. 66 S.W.B.)

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (arts. 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen:
de eerste, tweede en de derde: als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en of die tot de werken opdracht heeft gegeven,
op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd
als met een globale oppervlakte van 1.968 m2.
eigendom van en

de hierna vermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (art. 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)
A. de eerste en tweede: tussen 1 januari 1992 en 1 januari 1995, te hebben uitgevoerd;
B1. de eerste en tweede: van dan af tot 13 juni 1997 te hebben instandgehouden,
B2. de tweede en derde: van 13 juni 1997 tot 22 februari 1999, namelijk het uitbreiden van een bestaande woning, met constructie in gasbetonblokken, zwarte dakpannen en PVC-ramen met thermopanglas (ongeveer 115 m2).

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 31 december 1999

het onroerend goed eigendom van en
krachtens een akte van afstand
ontvangen op 13 juni 1997 door notaris
te en huurcontract
(inbreng) not. d.d. 7 oktober 1997

Gelen op de hogere beroepen ingesteld op
 - 28 april 2000 door beklaagde sub 1 tegen al de beschikkingen
 - 13 april 2000 door beklaagden sub 1 en 3 tegen al de beschikkingen
 - 13 april 2000 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 10 april 2000 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 10, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT eerste beklaagde hoofdens de vermengde feiten A en B1 tot een geldboete van ZESHONDERD FRANK;

tweede beklaagde hoofdens de vermengde feiten A, B1 en B2 tot een geldboete van ZESHONDERD FRANK;

derde beklaagde hoofdens het feit B2 tot een geldboete van DRIEHONDERD FRANK;

Verplicht elke veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van tien frank, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op tweeduizend frank, per bijdrage.

Verplicht elke veroordeelde tot betaling van 1/3 van de kosten van het geding belogende 5.502,-frank in het totaal en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, tot een vergoeding van duizend frank.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboeten van 600,-frank en 300,-frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten respectievelijk 120.000,- frank en 60.000,-frank zullen bedragen:

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 600,-frank, en op drie maanden voor de geldboete van 300,- frank;

Aangezien de veroordeelden vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;
 dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhopen;

Beweelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van elke veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een gedeelte van 300.-frank of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden, dat in hoofde van eerste en tweede veroordeelde effectief zal zijn en een gedeelte van 150.-frank of een vervangende gevangenisstraf van één maand, dat in hoofde van derde veroordeelde effectief zal zijn.

Beweelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.-Bf per dag vertraging in de uitvoering ervan door afbraak van een gedeelte van de woning, gelegen te tot de gepaste bouwbreedte tot maximum 2/3 van de perceelsbreedte en bepleistering van de gevels.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen
van verdediging, ontwikkeld door Mr
advocaat bij de balie van

Gehoord de beklaagden
in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door
Mr. advocaat loco Mr.
advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde
conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de
beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar
vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten van de tenlasteleggingen
dienen geactualiseerd en thans strafbaar gesteld
zijn bij de artikelen 2, 99, 146, 149, 150, 151,
153, 160, 161, 197, 198 en 204 van het Decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de
artikelen 16, 33, 34, 36, 38 en 64 van het Decreet
van 26 april 2000 houdende wijziging van het
decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie
van de ruimtelijke ordening en van het decreet
betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd
op 22 oktober 1996 en zoals verder intussen
gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003
houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, wat het handhavingsbeleid betreft;

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de
ten laste van de beklaagden ingestelde
strafvordering door voormelde actualisering niet
gewijzigd worden en dat de beklaagden van
voormelde actualisering in kennis gesteld werden
bij de dagvaarding tot dagstelling d.d. 8 en 23
oktober 2003 voor de terechtzitting van dit Hof
van beroep van 10 december 2003 alsmede op die
terrechtzitting en zij zich daarop hebben kunnen
verdedigen;

Overwegende dat de schuld van ieder van de
beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten
zoals geactualiseerd niet betwist en bewezen is
gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter
terrechtzitting en aan de hand van de stukken
waarop het Hof vermag acht te slaan en om de
oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter,

door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt;

Overwegende dat de eerste rechter terecht aannam dat de in hoofde van de eerste beklaagde aangehouden en bewezen feiten omschreven sub A en B1 en de in hoofde van de tweede beklaagde BOLDERS Ann aangehouden en bewezen feiten sub A, B1 en B2 - feiten zoals thans te dezen geactualiseerd - in hoofde van ieder van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat ieder van de beklaagden ter terechtzitting van het Hof zich akkoord verklaarde met de toepassing van de wet van 29 juni 1964 op de probatie, het uitstel en de opschorting met de eventueel op te leggen voorwaarden en dat ieder van hen, thans over een blanco strafregister beschikkend, in de wettelijke voorwaarden verkeert om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

Dat, gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van ieder van de beklaagden en met het oog op het bevorderen van hun individuele reclassering, het aangewezen is met betrekking tot de vermengde feiten sub A en B1 wat betreft de eerste beklaagde, de vermengde feiten sub A, B1 en B2 wat betreft de tweede beklaagde en het feit sub B2 wat betreft de derde beklaagde en zoals die feiten geactualiseerd zijn, aan ieder van de beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van één jaar;

Overwegende dat, aangezien intussen een regularisatiebouwvergunning bekomen werd en het niet vergunde intussen afgebroken werd, aan de herstellvordering voldaan is zodat deze thans zonder voorwerp geworden is;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 66 strafwetboek
- 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 99, 146, 147, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000 en art. 7, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001

Ontvangt de hogere beroepen,

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende,

Actualiseert de feiten van de tenlasteleggingen deze thans strafbaar gesteld zijnde bij de artikelen 2, 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160, 161, 197, 198 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 33, 34, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en zoals verder intussen gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft;

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A en B1 zoals geactualiseerd;

Verklaart tweede beklaagde schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub A, B1 en B2 zoals geactualiseerd;

Verklaart derde beklaagde schuldig aan
het hem ten late gelegde feit sub B2 zoals
geactualiseerd;

Stelt vast dat de in hoofde van de eerste
beklaagde aangehouden en bewezen feiten
omschreven sub A en B1 zoals geactualiseerd en de
in hoofde van de tweede beklaagde
aangehouden en bewezen feiten sub A, B1 en B2
zoals geactualiseerd, in hoofde van ieder van hen
de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn
van een zelfde misdadig opzet zodat, bij
toepassing van artikel 65 lid 1 van het
Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient
uitgesproken te worden;

Verleent aan elk van de drie beklaagden voor wat
betreft de hiervoor aangenomen feiten en waaraan
zij schuldig bevonden zijn, het voordeel van de
gewone opschorting van de uitspraak van de
veroordeling voor een termijn van EEN JAAR;

Legt aan elke beklaagde een vergoeding op van
VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp
geworden is;

Laat de kosten van het hoger beroep van het
Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Verwijst ieder van de drie beklaagden tot 1/3 van
de overige gerechtskosten van de strafvordering in
beide aanleggen, deze voorgeschoten door de
openbare partij in totaal begroot op 260,56 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
 terechtzitting van de
 TWAALFDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
 op
 ZEVEN JANUARI TWEEDUIZEND EN VIER
 waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Plaatsvervangend Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest,
 waarover de Heer Raadsheer mede
 beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
 het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
 wettig verhinderd zijnde vervangen door de Heer
 Voorzitter daartoe aangewezen
 overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
 Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
 van het Hof van beroep alhier, in datum van heden

Goedgekeurd de doorhaling van regel en
 woord